

Lisičje zgodbe.

Maščevanje.

„Ne boš z menoj se norčeval,
in lovskih zrnec mi dajal;
premalo uren si, gozdar,
da strel tvoj meni bil bi v kvar.
To bil je roparski napad!
Zato pa grem se maščevat
h kokošim tvojim za plačilo —
Tam čaka mastno me kosilo.“

Kot strela z jasnega neba
lisica plane v mirni stan;
vse bega, groze trepeta,
ves krik, vse vpitje je zaman...
Vso družbo je podavila
in brzo hlev ostavila,
boječa se, da pri kosili,
bi varhi je ne zalotili.

(Konec prih.)

